

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 253/2015
25.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката С.Ж.-Ш., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 9 К.бр.3010/11 од 24.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.717/14 од 02.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката С.Ж.-Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 9 К.бр.3010/11 од 24.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.717/14 од 02.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 9 К.бр.3010/11 од 24.04.2014. године окривљени И.С. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца по правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца, а која ће се рачунати од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да оштећеном М.П. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 168.000,00 динара, као и да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 43.081,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Оштећени М.П. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на грађанску парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж.бр.717/14 од 02.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног И.С. и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу 9 К.бр.3010/11 од 24.04.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног И.С., адвокат С.Ж.-Ш., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 9 К.бр.3010/11 од 24.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.717/14 од 02.10.2014. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, с тим да се поступак спроведе пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева само наводи да су разлози пресуде противречни изреци, обзиром да је првостепени суд у изреци пресуде окривљеног огласио кривим за оне радње које су му оптужбом стављене на терет, али, иако је прихватио саобраћајну ситуацију коју је тужилац означио у оптужби, суд је у образложењу пресуде дао разлоге који нису у складу са њом и није се држао јасног описа радње коју је дао тужилац, нити одредбе члана 99. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима чији садржај је инкорпориран у диспозитив оптужења, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, у образложењу захтева се наводи и да је суд погрешно када је кривицу окривљеног извео само на основу свог закључка да је окривљени који је претходно већ био свестан тога да се приближава пешачком прелазу и видео групу пешака који су намеравали да пређу преко

пешачког прелаза имао могућност и био дужан да возило заустави испред пешачког прелаза, па утолико не би ни довео себе у техничку немогућност да избегне контакт са пешаком, обзиром да наведено није у складу са дужностима возача из одредбе члана 99. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за чије кршење је окривљени оглашен кривим, те да је суд требало да пресуду заснује на налазу и мишљењу вештака саобраћајно-техничке струке М.М. који је прихватио, а у којем је наведено да окривљени као возач није имао техничких могућности да избегне контакт са пешаком када је пешак већ започео са прелажењем коловоза, а са којим налазом се на главном претресу сагласио и вештак саобраћајно-техничке струке Б.С., а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката С.Ж.-Ш. оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.